

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19372

гр. София, 09.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в закрито заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

като разгледа дело номер **3985** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Постъпила е молба от 10.09.2024 г. от процесуалния представител на ответника по делото за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските.

Препис от молбата е връчен на жалбоподателя.

На 16.09.2024 г. е депозирана молба от жалбоподателя с правно основание чл. 248 ГПК, с която се иска намаляване на определеното възнаграждение за разноси на ответника.

В депозиран писмен отговор, процесуалният представител на ответника е заявил становище за нейната неоснователност.

Подадените искания от страните за изменение на решението в частта за разноските са допустими, тъй като са депозирани в срок.

Молбата на процесуалния представител на директора на ОДОП е основателна, а тази на „СЪНИ И ЙОЛИ“ ЕООД е неоснователна.

С решението си от 20.08.2024 г. съдът е осъдил жалбоподателя да заплати на ответника сума в размер на 849.61 лв., съобразно материалния интерес по делото 5 496.13 лв.

С Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 19365 от 09.10.2024 г. съдът е допуснал поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решението, като размерът на установените задължения за главница и лихва е променен от 5 496.13 лв. на 17 529.43 лв. На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при материален интерес от 10 000 до 25 000 лв. минималният размер на възнаграждението е 1 300 лв. плюс 9% върху горницата над 10 000 лв. или при материален интерес от 17 529.43 лв. минималният размер на възнаграждението ще бъде 1 300 лв. + 677,64.65 лв., или общо 1 977.65 лв., в какъвто смисъл следва да бъдат изменени и присъдените разноси.

По отношение изложените в молбата на „СЪНИ И ЙОЛИ“ ЕООД възражения, срещу първоначално определения размер на възнаграждението, съдът намира следното:

Материалният интерес по делото е в размер на 17 529.43 лв. съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения минималното адвокатско възнаграждение възлиза на 1 977.65 лв. В решение на СЕС по дело С-438/22 е посочено, че „1. Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение. 2. Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики. 3. Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги.“

Настоящият състав намира, че решението на СЕС макар и да има задължителен характер за националният съд, не задължава същия да присъди възнаграждение за юрисконсулт под минимума, определен с Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът може да намали размера под минимума при определени предпоставки, които в случая не са налице. С разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК не се ограничава конкуренцията, в какъвто контекст е решението на СЕС, а напротив – същата определя размера за юрисконсултско възнаграждение като такова за адвокат съобразно материалния интерес по делото. Тази разпоредба нито е противоконституционна /така Решение № 10 на КС от 29.09.2016 г. по к.д. № 3/2016 г./, нито противоречи на цитираното решение на СЕС, отнасящо се до договорено между адвокат и клиент възнаграждение.

От друга страна, за да се определи дали възнаграждението е справедливо, следва да бъде изследвана действителната фактическа и правна сложност на делото, процесуалното поведение на юрисконсулта, извършените от него действия и др. В тази връзка, с оглед материалния интерес по делото, фактическата и правна сложност на делото, явяването в съдебни заседания, даването на устни и писмени становища по

доказателствените искания на жалбоподателя, ангажирането на доказателства и взимането на участие в разпита на водения от жалбоподателя свидетел, съдът намира, че възнаграждението за юрисконсулт, извършил посочените процесуални действия, в размер на 1 977.64 лв. се явява съответно и справедливо.

По изложените съображения молбата на процесуалния представител на НАП следва да бъде уважена, а тази на „СЪНИ И ЙОЛИ“ ЕООД подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, АССГ

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК Решение № 15101 от 20.08.2024 г., поправено с решение № 19365 от 09.10.2024 г., постановено по адм. д. № 3985/24 г., по описа на Административен съд София – град, 13 състав, в частта за разноските, като вместо:

„ОСЪЖДА „СЪНИ И ЙОЛИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 849.61 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.“

Да се чете:

„ОСЪЖДА „СЪНИ И ЙОЛИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 1 977.64 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.“

ОТХВЪРЛЯ искането на „СЪНИ И ЙОЛИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за изменение на решението по настоящото дело чрез намаляване на разноските.

Определението може да бъде обжалвано на основание чл. 248, ал. 3 ГПК с частна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: